

RAAD VAN STATE, AFDELING BESTUURSRECHTSPRAAK.

A R R E S T

**nr. 191.050 van 3 maart 2009
in de zaak A. 100.839/XII-2970.**

In zake : Patrick PÂQUES,
wonende te Zellik,
Nieuwesteenweg 2

tegen :

de GEMEENTE ASSE,
die woonplaats kiest bij
advocaat L. Vanheeswijck,
kantoor houdende te 1000 Brussel,
Verenigingstraat 57-59.

D E R A A D V A N S T A T E, XIIe K A M E R,

Gezien het verzoekschrift dat Patrick Pâques op 2 februari 2001 heeft ingediend om te vorderen dat de belasting van de gemeente Asse op de opslagplaatsen en parkings wordt nietigverklaard en de betaalde belastingen worden teruggegeven;

Gelet op de beschikking van 24 september 2001 waarbij aan verzoeker het voordeel van de kosteloze rechtspleging wordt geweigerd voor wat betreft het beroep tot nietigverklaring;

Gezien de memories van antwoord en van wederantwoord;

Gezien het verslag opgesteld door auditeur P. De Somere;

Gelet op de beschikking van 9 november 2004 die de neerlegging ter griffie van het verslag en van het dossier gelast;

Gelet op de kennisgeving van het verslag aan partijen en gezien de laatste memorie van verzoeker;

Gelet op de beschikking van 16 september 2008 waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 21 oktober 2008;

Gehoord het verslag van staatsraad J. Lust;

Gehoord de opmerkingen van verzoeker, en van advocaat L. De Coninck, die loco advocaat L. Vanheeswijck verschijnt voor de verwerende partij;

Gehoord het eensluidend advies van auditeur P. De Somere;

Gelet op titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973,

OVERWEEGT WAT VOLGT :

Voorwerp van het beroep en rechtsmacht van de Raad van State

1. De omschrijving van het belastingreglement dat verzoeker vernietigd wil zien, munt niet uit door nauwkeurigheid.

Verwerende partij gaat er blijkens het administratief dossier zonder meer van uit dat bedoeld wordt de gemeenteraadsbeslissing van 22 januari 2001 houdende belasting op de opslagplaatsen in openlucht van schroot, autobanden, voertuigen buiten gebruik en tentoongestelde voertuigen. Verzoeker spreekt haar daarin niet tegen.

In de gegeven omstandigheden is er reden om de voormelde gemeenteraadsbeslissing van 22 januari 2001 als het precieze voorwerp van de vordering tot nietigverklaring te beschouwen.

2. In zoverre verzoeker tevens de verwerende partij wenst te doen veroordelen tot teruggave van onverschuldigd betaalde belastingen, wordt ambtshalve vastgesteld dat, gelet op de artikelen 144 en 145 van de Grondwet, de Raad van State zonder rechtsmacht terzake is.

Ontvankelijkheid

3. Terecht merkt de verwerende partij op dat het verzoekschrift is ondertekend door de vader van verzoeker, namens zijn meerderjarige zoon.

Het belet evenwel de ontvankelijkheid van het beroep niet. Het verzoekschrift draagt in elk geval ook de handtekening van verzoeker zelf, weze het dan voorafgegaan door de woorden “Certifié conforme”.

De betreffende exceptie van onontvankelijkheid van de verwerende partij wordt verworpen.

4. Eveneens terecht wijst verwerende partij erop dat het verzoekschrift niet het handelsregisternummer van verzoeker vermeldt.

Anders dan verwerende partij echter meent, brengt dit niet de onontvankelijkheid van het beroep mee, nu de tekortkoming is goedge maakt in de memorie van wederantwoord, welke memorie immers de verantwoording bevat van verzoekers inschrijving in het handelsregister op de datum van het indienen van het verzoekschrift.

Grond van de zaak

5. Verzoeker voert in wezen alleen aan dat de belasting dubbel gebruik uitmaakt met de kadastrale belasting, doordat dezelfde vierkante meters twee keer belast worden.

6. Mag dezelfde belastbare materie in hoofde van dezelfde persoon voor eenzelfde jaar door dezelfde overheid geen tweemaal worden belast door eenzelfde belasting of belastingen met hetzelfde doel, daarvan is te dezen geen sprake ook.

Immers is de bestreden belasting er een die de uitbaters treft van opslagplaatsen in openlucht van schroot, autobanden, voertuigen buiten gebruik en tentoongestelde voertuigen, wegens de storende effecten ervan uit milieu- en esthetisch oogpunt, en waarbij de belasting wordt berekend volgens het aantal benutte vierkante meter. De (gemeentelijke opcentiemen op de) onroerende voorheffing, daarentegen, is (zijn) verschuldigd door de eigenaars van een onroerend goed, wegens het inkomen dat zij verkrijgen door eigenaar te zijn, waarbij als berekeningsgrondslag het geschatte jaarlijkse inkomen, of kadastraal inkomen, wordt gehanteerd.

Het middel is ongegrond.

**OM DIE REDENEN
BESLIST DE RAAD VAN STATE :**

Artikel 1.

Het beroep wordt verworpen.

Artikel 2.

De kosten van het beroep tot nietigverklaring, bepaald op 173,53 euro, komen ten laste van verzoeker.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting, op
drie maart 2009, door de XIIe kamer, die was samengesteld uit :

de HH.	D. VERBIEST,	kamervoorzitter,
	J. LUST,	staatsraad,
	G. VAN HAEGENDOREN,	staatsraad,
Mevr.	S. DOMS,	griffier.

De griffier,

De voorzitter,

S. DOMS.

D. VERBIEST.